

Praha dne 27.9.2024

Č. j.: MZP/2024/210/2789

Sp. zn.: ZN/MZP/2024/210/341

Závazné stanovisko

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I, jakožto příslušný správní orgán dle ust. § 149 odst. 7 ve spojení s ust. § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“) a ust. § 21 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů na základě žádosti Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KUSK“) č. j. 163106/2018/KUSK ze dne 14. 1. 2019 po přezkoumání napadeného závazného stanoviska:

podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu **potvrzuje** závazné stanovisko k prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ na životní prostředí č. j. 163106/2018/KUSK ze dne 14. 1. 2019.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I (dále jen „ministerstvo“), jako orgán státní správy příslušný k potvrzení či změně závazného stanoviska podle ust. § 149 odst. 7 a § 178 odst. 2 správního řádu obdrželo od Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KUUK“) žádost č. j. KUUK/111987/2024 ze dne 12. 7. 2024 o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska č. j. 163106/2018/KUSK ze dne 14. 1. 2019 k prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ na životní prostředí (dále jen „prodloužení platnosti EIA“ nebo „napadené stanovisko“), vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství (dále jen „KUSK“), kterým se prodlužuje závazné stanovisko č. j. 13940-8-146208/05/OŽP-Zk ze dne 15. 5. 2006, resp. závazné stanovisko k ověření souladu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného dle § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“) s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92 EU ze dne 13. prosince

2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon EIA, č. j. 068014/2017/KUSK ze dne 27. 6. 2017 (dále jen „závazné stanovisko EIA“).

KUUK v žádosti o potvrzení či změnu prodloužení platnosti EIA odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 7 As 236/2023 – 64 ze dne 27. 6. 2024, kdy NSS konkrétně dovedl, že prodloužení platnosti EIA má shodnou formu se závazným stanoviskem k posouzení vlivů záměru na životní prostředí dle zákona EIA, tedy formu závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu, a k jeho přezkumu je tak příslušné ministerstvo, které opětovně posoudí námitky Spolku Kamýk, IČO 04498763, se sídlem Halasova 714, 252 64 Velké Přílepy (dále jen „odvolatel“), kdy dokument „Doplnění náležitostí odvolání proti povolení k nakládání s vodami, stavebnímu povolení a odstranění částí vodních děl ke stavbě vodního díla „II/240 a II/101 přeložka silnic v úseku D7-D8, II. etapa“ ze dne 19. 1. 2022 (dále jen „odvolání“), konkrétně některé pasáže v části IV. na str. 49 až 83 směřují proti prodloužení platnosti EIA.

Odvolání odvolatele směřuje proti rozhodnutí č. j. MURCE/36573/2021 ze dne 22. 11. 2021, kterým bylo ze strany Městského úřadu Roudnice nad Labem v rámci stavby „II/240 a II/101 přeložka silnic v úseku D7-D8, II. etapa“ vydáno povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 2 a 5 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) a stanoveny podmínky a povinnosti pro nakládání s vodami, vydáno stavební povolení ke stavbě vyjmenovaných vodních děl a stanoveny podmínky a povinnosti pro stavby, stanoveno, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu, uloženo stavebníkovi povinnost oznámit termín zahájení stavby, stanoven termín pro dokončení stavby, povoleno odstranění částí vyjmenovaných staveb a stanoveny podmínky pro jejich odstranění (dále jen „stavební povolení“).

Podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska, jak je zřejmé z ust. § 149 odst. 7 správního řádu s účinností od 1. 1. 2021.

S ohledem na závěry vyslovené v rozsudku NSS č. j. 7 As 236/2023 – 64 ze dne 27. 6. 2024 je ministerstvo příslušné k přezkumu prodloužení platnosti EIA, a dále tak vypořádává odvolací námitky odvolatele proti prodloužení platnosti EIA, které vyjádřil v „Doplnění náležitostí odvolání proti povolení k nakládání s vodami, stavebnímu povolení a odstranění částí vodních děl ke stavbě vodního díla „II/240 a II/101 přeložka silnic v úseku D7-D8, II. etapa“ ze dne 19. 1. 2022, konkrétně v některých pasážích v části IV. NSS vyslovil právně závazný názor, že ministerstvo je povinno prodloužení platnosti EIA přezkoumat, a řádně vypořádat veškerá námitky žalobce, které proti němu směřovaly, především se pak přezkoumatelným způsobem zabývat tím, zda lze vzhledem k vyhlášení přírodního parku vyloučit, že by záměr mohl mít dosud neposouzeném významné vlivy na krajinu, jak požaduje § 9a odst. 4 zákona EIA.

Odvolatel ve svém odvolání namítá proti obsahu prodloužení platnosti EIA následující:

- 1) závazné stanovisko EIA bylo vydáno před vyhlášením přírodního parku Okolí Okoře a Budče v březnu 2011. V závazném stanovisku EIA byla jako preferovaná trasa označena varianta B, která obsahuje v úseku km 2,042 – 2,334 most přes Turský potok, který je 315 m dlouhý a 15,35 m široký a výška pilířů dosahuje až 35,75 m, s mostním pilířem uprostřed údolí, vedle Turského potoka. Nivelita silnice je pak až 40,2 m nad terénem. Tento úsek se nachází v přírodním parku Okolí Okoře a Budče, který byl vyhlášen Radou střeďočeského kraje Nařízením Střeďočeského kraje č. 3/2011, o zřízení Přírodního parku Okolí Okoře a Budče ze dne 28. 3. 2011 (účinné od 8. 6. 2011). Dle odvolatele se jedná o zásadní změnu podmínek v území a záměr může mít neposouzené významné vlivy na životní prostředí, nemělo tak dojít k prodloužení platnosti závazného stanoviska v lednu 2019. Odvolatel se dále domnívá, že v novém posouzení varianty A a varianty B by při zohlednění zmíněného přírodního parku nemohla být doporučena a mírně preferována a dále pak vybrána k realizaci varianta B, kdy silnice vede Přírodním parkem Okolí Okoře a Budče. Odvolatel uvádí, že KUSK při vydání prodloužení platnosti EIA pouze stanovil vydat nový souhlas se zásahem do krajinného rázu dle ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), čímž došlo k porušení povinností dle ust. § 9a odst. 4 zákona EIA. Dle odvolatele je vyhlášení přírodního parku Okolí Okoře a Budče zcela zřejmou a zásadní změnou podmínek v území, a KUSK se tímto vůbec nezabýval.

Ministerstvo k tomuto uvádí, že i přesto, že se KUSK v prodloužení platnosti EIA omezil pouze na velmi stručné shrnutí situace ohledně přírodního parku Okolí Okoře a Budče, měl ve spisové dokumentaci k předmětnému záměru (konkrétně příloha dokumentace EIA označená F 2.8) Hodnocení krajinného rázu (podle § 12 ZOPK) „Obchvat Kralupy nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu - I. etapa (Přeložka silnice II/101 – v úseku km 9,85 – 15,14)“, zpracovatel Ing. Blanka Dobrkovská, MSc., říjen 2004 (dále jen „Hodnocení krajinného rázu z r. 2004“). Zřízení přírodního parku Okolí Okoře a Budče bylo provedeno nařízením Střeďočeského kraje č. 3/2011 ze dne 28. března 2011 (dále jen „nařízení SK“), které je veřejně přístupné na internetových stránkách Střeďočeského kraje, a z jeho článku 1 – vymezení přírodního parku a jeho poslání je zřejmé, co je předmětem ochrany v této lokalitě. Jedná se především o okolí Zákolanského potoka mezi obcí Středokluky a městem Kralupy nad Vltavou, kdy za účelem ochrany krajinného rázu jsou jako významné soustředěné estetické a přírodní hodnoty uvedeny především rozsáhlé lesní komplexy, charakteristická skladba zemědělských kultur s bohatým zastoupením rozptýlené zeleně, louky, stepní trávníky, potoční údolí se zachovalou pestrou nivou, skalnaté, většinou zalesněné strmé údolní svahy, mírnější svahy s loukami a křovinatými mezemi, a neméně významné kulturní dominanty krajiny a plochy staré zástavby ve většině obcí, včetně historických průmyslových objektů. Jako jediný konkrétní prvek je právě v nařízení SK uveden Zákolanský potok, kdy je zřejmé, že právě typická krajina soustředěná v jeho blízkosti je stěžejním bodem přírodního parku, z názvu přírodního parku pak lze dovodit, že kulturními dominantami se myslí zřícenina hradu Okoř ve stejnojmenné obci a hradiště Budeč nad obcí Zákolany.

V letech 2008 a 2009 Středočeský kraj přistoupil k pořízení studie Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje z důvodu zhodnocení účelnosti vyhlášených stávajících přírodních parků, návrhu území vhodných pro vyhlášení parků nových, zajištění podkladu pro rozhodování o zásazích do krajinného rázu a pro územně analytické podklady (ÚAP). Studie byla pak rozdělena do dvou etap, kdy přírodní park Okolí Okoře, který zaujímal část území shodného se současně existujícím přírodním parkem Okolí Okoře a Budče, byl součástí druhé etapy v roce 2009 (Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje, zpracovatel: Atelier V - Ing. arch. Ivan Vorel – autorizovaný architekt ČKA, člen IFLA, Na Cihlářce 26/1395, 150 00 Praha 5, IČO 15896). Kompletní vyhodnocení krajinného rázu z roku 2008 a 2009 je veřejně přístupné na internetových stránkách Středočeského kraje. Přírodní park Okolí Okoře se ve své podobě od roku 1997 do roku 2011 rozkládal na částech katastrálních území Lichoceves, Číčovice, Zákolany, Okoř, Svrkyně, Středokluky, Tuchoměřice a Libochovičky. Mimo charakteristiku území a identifikaci hlavních znaků určujících a spoluurčujících ráz krajiny a diferenciaci území přírodního parku dle cennosti a soustředěnosti znaků krajinného rázu, vymezení jádrových území a nárazníkových pásem se pak výše zmíněná studie zabývala na str. 89 také vyhodnocením účinnosti ochrany formou přírodního parku a návrhem změny ochranných podmínek, kde je uzavřeno, že „*Vymezení hranic přírodního parku podle zřetelných hranic v krajině je logické a správné, území je velmi úsporně vymezeno a nezahrnuje urbanizované polohy severnější části území. Území parku tak zahrnuje nesporně hodnotné plochy a jejich nárazníkové pásmo velmi malého rozsahu. **Vymezení hranic přírodního parku** je z hlediska ochrany krajinného rázu **vhodné** a není třeba uvažovat o změnách*“.

Přírodní park Okolí Okoře ve své podobě od roku 1997 do roku 2011 zahrnoval území o rozloze 1 157,7807 ha, po rozšíření, resp. zrušení nařízení, kterými byl zřízen přírodní park Okolí Okoře a zřízení přírodního parku Okolí Okoře a Budče nařízením SK zaujímá tento přírodní park území o rozloze 5 294,6087 ha, tj. téměř pětinasobnou plochu. K důvodům rozšíření území přírodního parku pak lze nalézt především sdělení tehdejšího náměstka hejtmána pro životní prostředí Miloše Petery do médií, ze kterých plyne, že rozšíření plochy přírodního parku mělo za cíl omezení výstavby rozsáhlých parkovišť, průmyslových hal či satelitních sídlišť¹.

Právě v katastrálním území Debrno, kde má být umístěn odvolatelem popsáný most přes údolí Turského potoka, došlo k rozšíření přírodního parku Okolí Okoře a Budče nařízením SK v roce 2011. Z mapových podkladů (viz příloha č. 1 tohoto závazného stanoviska – export z mapového portálu Středočeského kraje, mapová aplikace Ochrana přírody a krajiny, vrstva přírodní parky) je pak zřejmé, že katastrální území Debrno se nachází v okrajové části v severovýchodním cípu přírodního parku Okolí Okoře a Budče. Z vymezení lze vyvodit, že tato oblast byla do přírodního parku Okolí Okoře a Budče zahrnuta pravděpodobně právě vzhledem k existenci údolí Turského potoka. Údolí Turského potoka však bylo v lokalitě přítomné již v době probíhajícího procesu EIA, a proto byl vliv záměru na tento prvek v krajině vyhodnocen. Jak již bylo uvedeno výše, přílohou

¹https://www.idnes.cz/praha/zpravy/prirodni-park-kolem-okore-je-vetsi-kraj-tim-brani-prumyslove-vystavbe.A110905_1646117_praha-zpravy_sfo

dokumentace EIA z roku 2005 bylo Hodnocení krajinného rázu z r. 2004, ze které jsou následující citace:

„Oblastí krajinného rázu v rámci zájmového území je nížinná část okresu Mělník podél řeky Vltavy mezi hlavním městem Praha a Mělníkem. V posuzované oblasti krajinného rázu se vyskytují významné krajinné prvky vymezené dle § 3 zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Dominantním prvkem krajinného rázu v zájmové oblasti je řeka Vltava se svým výrazným korytem kaňonovitého typu a doprovodnými porosty. Dalším významným krajinným prvkem je lesní celek na levém břehu Vltavy, údolí Turského potoka a rybník na Turském potoce mezi Debrnem a Minicemi. Místo krajinného rázu je individuální, pohledově související krajinný prostor. (LÖW, 2003) Je to tedy území, které může být pohledově dotčeno realizací plánovaného záměru. Za místo krajinného rázu, dotčeného navrhovanou stavbou, je nutno považovat vlastní prostor plánované stavby, který zasahuje na území obcí Tursko, Dolany, Debrno, Minice u Kralup, Kralupy nad Vltavou a Chvatěruby. Tento prostor je vymezen korytem řeky Vltavy spolu s doprovodnými porosty, údolím Turského potoka, a výraznou sítí komunikací spolu s železniční tratí. ... V oblasti se dále vyskytuje lokální biokoridor Turského potoka se zvláště hodnotnými lesy ekologické stability 4 u obce Debrno a také lokální biocentrum Úvalka u Debrna, kdy se jedná o stepní lada nad údolím Turského potoka“.

Hodnocení krajinného rázu z r. 2004 pak označuje realizaci obou navrhovaných variant záměru za zásah, který výrazně ovlivní reliéf krajiny, stávající krajinný ráz, dojde k zásahu do ekologických vazeb v krajině, naruší vzájemnou provázanost jednotlivých míst v krajině, a protože se jedná o konstrukčně objemnou stavbu, stane se dominantou zdejší zemědělské krajiny viditelnou z mnoha exponovaných míst, a celkově dojde k určitému narušení krajinného rázu.

Při vyhodnocování důvodů a okolností zřízení přírodního parku, stejně jako vývoje okolní krajiny v předmětné lokalitě, vycházelo ministerstvo z podkladů výše uvedených. V návaznosti na zřízení přírodního parku Okolí Okoře a Budče se ministerstvo podrobně zabývalo tím, jak byla krajina původně hodnocena (viz výše), a dle právně závazného názoru NSS se pokusilo vysvětlit, proč došlo ke změně právního stavu (čímž je myšleno zřízení přírodního parku jako ochrany krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí ZOPK). Nařízení SK o důvodech rozšíření rozlohy přírodního parku Okolí Okoře a Budče neuvádí konkrétní informace, a z dostupných podkladů uvedených výše nelze usoudit, že by v předmětné lokalitě mezi lety 2008 a 2011, resp. 2018 došlo ke změně podmínek v dotčeném území. Takové podklady konečně nepředložil ani odvolatel.

Dle ministerstva tak lze uzavřít, že KUSK při vyhodnocení žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA dle ust. § 9a odst. 4 zákona EIA mohl disponovat s těmito podklady, a lze předpokládat, že z nich také vycházel, pokud dospěl k závěru, že nedošlo k podstatným změnám podmínek v dotčeném území. Vyhodnocení relevance zřízení přírodního parku Okolí Okoře a Budče ve spojitosti s konkrétní lokalitou měl bezpochyby provést již KUSK při prodloužení platnosti EIA, jak také uvedl NSS, ovšem vzhledem k tomu, že tak dostatečně neučinil, ministerstvo se pokusilo úvahy vedoucí k závěru prodloužení platnosti EIA uvést v textu výše.

Pokud pak odvolatel na str. 56 odvolání uvedl, že realizací mostního objektu dojde k poškození a zničení přírodního parku Okolí Okoře a Budče, toto své tvrzení nijak nepodkládá. Naopak pro záměr existuje studie Hodnocení krajinného rázu z r. 2004, která i přes to, že v době jejího vypracování nebyl v lokalitě vymezen přírodní park Okolí Okoře a Budče, označila realizaci mostu v místech údolí Turského potoka za stavbu ovlivňující krajinný ráz v předmětné lokalitě. Z veřejně dostupných mapových podkladů, archivních snímků ortofoto map ČR (dostupné např. na <https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec/>) je pak patrné, že v předmětné lokalitě mezi lety 2004 a 2011, resp. 2018 nedošlo k faktickým změnám týkajícím se využívání krajiny (zemědělské hospodaření, plochy lesů) či rozsáhlé výstavbě. Vzhledem k okrajové lokalitě přírodního parku Okolí Okoře a Budče, kde má být most umístěn, vzdálenosti hlavních dominant a nejpodstatnějších chráněných prvků krajinného rázu viz výše, a důležitosti záměru jako podstatné dopravní stavby, kterou dojde k odklonu dopravní zátěže z města Kralup nad Vltavou, lze považovat vyhodnocení vlivu záměru na krajinný ráz v rámci samotného procesu EIA, resp. v dokumentaci EIA v roce 2005, tj. před zřízením přírodního parku Okolí Okoře a Budče za dostatečné.

Konečně k problematice přírodních parků ministerstvo upozorňuje, že se nejedná o zvláště chráněné území podle části třetí ZOPK. Zřízení přírodních parků probíhá na základě ust. § 12 části druhé ZOPK, která se týká obecné ochrany přírody a krajiny.

Ministerstvo v textu výše zmiňuje přílohu dokumentace EIA označenou F 2.8 – posudek vlivu na krajinný ráz, k jehož nezveřejnění měl odvolatel také námitky. I přesto, že se této problematice ministerstvo věnovalo již v roce 2022, považuje na místě znovu zmínit, že příslušný úřad, tedy KUSK, zajistil v souladu s § 6 odst. 3 zákona EIA ve znění platném do 31. 12. 2006 zveřejnění textové části oznámení na internetu. Obdobně pak dle § 8 odst. 2 zákona EIA ve znění účinném do 31. 12. 2006 zajistil zveřejnění textové části dokumentace na internetu. Dle § 8 odst. 1 zákona EIA ve znění účinném do 31. 12. 2006 může příslušný úřad upustit od elektronické podoby mapových, obrazových nebo grafických příloh dokumentace. Pokud tak předmětné přílohy obsahují mapové, obrazové či grafické přílohy, nebyl KUSK povinný tyto přílohy na internetu zveřejňovat. Přílohy oznámení a dokumentace byly k dispozici ve spise vedeném KUSK. Tyto námitky by pak při prokázání pochybení byly pouze formalistickými vadami, a bez dalšího nezakládají důvod ke zrušení či změně prodloužení platnosti EIA.

- 2) Ve vztahu k prodloužení platnosti EIA dále odvolatel uvádí, že v dopravní prognóze v dokumentaci EIA, vzhledem k tomu, že je již 17 let stará, jsou uvedeny zcela mylné předpokládané dopravné prognózy a plánované zprovoznění komunikací. Z prognózy vyplývá, že od roku 2010 do roku 2030 bude na nové silnici II/101 – Obchvat Kralup nad Vltavou intenzita dopravy klesat a cílová maximální intenzita dopravy bude v roce 2030 celkem 13 360 vozidel/24 hodin. V roce 2017 byla KUSK předložena dokumentace EIA pro navazující záměr „Přeložka silnice II/240 (R7 – D8) – úsek mezi rychlostní silnicí R7, dálnicí D8 a silnicí II. třídy č. II/101“ (kód STC1945), ve které je upozorněno na změnu vypočtených intenzit dopravy až na 26 140 vozidel/24 hodin. V podkladu k žádosti o prodloužení platnosti EIA pak oznamovatel předložil tabulku dopravních intenzit, kde uvádí předpokládané intenzity dopravy až 24 290 vozidel/24 hodin v roce 2040 při aktivní

variantě bez Silničního Okruhu Kolem Prahy („SOKP“). V rámci procesu EIA pro předmětný záměr tak nedošlo k posouzení tohoto předpokládaného dopravního zatížení, a dle odvolatele jde zcela zřejmě o významnou změnu v území, a nemělo být vydáno prodloužení platnosti EIA.

Co se týká aktuálnosti informací, je samozřejmé, že stanovisko EIA z roku 2006 vycházelo z dat dostupných v této době. K žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA pak byly předloženy aktuální informace a data, což jde v souladu s ust. § 9a odst. 4 zákona EIA („*Součástí žádosti o prodloužení platnosti stanoviska je podklad obsahující popis aktuálního stavu dotčeného území včetně souhrnu změn oproti stavu v době vydání stanoviska*“). Data v oznámení či dokumentaci EIA obdobných záměrů ve shodné lokalitě, kde byl posuzován vliv těchto záměrů na životní prostředí, které zmiňuje odvolatel, jsou samozřejmě aktuální a odpovídají době vedení těchto procesů EIA či navazujících řízení. Vývoj jednotlivých staveb, resp. změna pořadí realizace je u komplikovaných staveb obvyklá. Zde je především třeba poznamenat, že v době zpracování dokumentace EIA, resp. dopravně – inženýrského průzkumu (CityPlan spol. s r.o., říjen 2004) bylo při řešení výhledových variant vycházeno z posledního aktualizovaného „Harmonogramu výstavby dálnic a rychlostních silnic“ a podle kategorizace dálnic a silnic I. a II. třídy vydané Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a schválené ministerstvem dopravy a spojů ČR v roce 2000. Ve výhledu do roku 2030 tak dopravně – inženýrské podklady vycházely z předpokladu, že bude dokončena výstavba dálniční sítě a rychlostních komunikací v ČR, tzn. včetně (například) úseku R1 Ruzyně – Březiněves, všech úseků městského okruhu hlavního města Prahy, všech úseků II/101 či napojení R6 na R1.

Na tomto místě dále ministerstvo považuje za nezbytné uvést účel prodloužení platnosti stanoviska EIA dle ust. § 9a odst. 4 zákona EIA, kterým je zjištění, zda „*nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené **významné** vlivy na životní prostředí*“ (pozn. zvláště dodatečně). V podkladech, které předložil oznamovatel jako podklad pro prodloužení platnosti EIA (OBCHVAT KRALUP NAD VLTAVOU VČETNĚ MOSTU, JAKO SOUČÁST AGLOMERAČNÍHO OKRUHU – I. ETAPA Podklad k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA Zhotovitel: PRAGOPROJEKT, a.s., K Ryšánci 1668/16, 147 54 Praha 4, IČO 45272387, 11/2018) jsou aktualizované podklady o stavu dopravní zátěže v předmětné lokalitě, čímž byly splněny nároky na podklad pro prodloužení platnosti stanoviska EIA, když „*Součástí žádosti o prodloužení platnosti stanoviska je podklad obsahující popis aktuálního stavu dotčeného území včetně souhrnu změn oproti stavu v době vydání stanoviska*“. Z údajů intenzit automobilové dopravy na stávajících komunikacích v podkladech pro prodloužení platnosti EIA pak vyplývá, že oproti prognózám dopravní zátěže pro rok 2010 v dokumentaci EIA na základě údajů dostupných v roce 2005, došlo ke snížení dopravní zátěže na předmětných komunikacích. Pro toto porovnání byla v podkladu pro prodloužení platnosti EIA použita data ze sčítání dopravy, prováděného v roce 2016 Ředitelstvím silnic a dálnic s. p. Dokumentace EIA, resp. proces EIA tak proběhl na straně bezpečné, v rámci něhož byl vyhodnocen více nepříznivý stav životního prostředí, resp. dopravní zátěže předmětné lokality, a lze dovodit, že tak byly posouzeny všechny možné významné vlivy záměru na životní prostředí.

K části týkající se navýšení dopravní zátěže, s tím souvisejících vlivů záměru na kvalitu ovzduší, resp. změny v dopravním zatížení zájmového území sděluje ministerstvo následující. KUSK se v prodloužení platnosti EIA nezabýval problematikou vlivu navýšení intenzit automobilové dopravy v nejméně příznivém stavu pro rok 2040 bez zprovoznění silničního okruhu kolem Prahy na kvalitu ovzduší z toho důvodu, že pro tento rok nebylo prognózování pro tuto situaci v roce 2005 v dokumentaci EIA prováděno viz výše. V podkladech pro vydání závazného stanoviska EIA, tzn. v dokumentaci EIA nebyly předloženy prognózy stavu kvality ovzduší v rozsahu do let 2030, resp. 2040, pokud pak pro navazující řízení předmětného záměru, či záměrů ve shodné lokalitě jsou předkládány údaje o prognózách v těchto letech, nejedná se o změnu poznatků či metod posuzování, a navýšení údajů v prognózních dokumentech není změnou podmínek v dotčeném území. Naopak lze reakci na vývoj situace v předmětné lokalitě v podkladech považovat za logickou, a to vzhledem k časové náročnosti nejen tohoto záměru, ale také dalších staveb silniční a dálniční sítě ČR, kdy jsou povolená procesy těchto staveb často prodlužovány procesními obstrukcemi. Vzhledem k tomu, že nejsou dostupné pětileté klouzavé průměry za období, které by zahrnovalo stav platný k datu vydání závazného stanoviska EIA, a dokumentace EIA neposkytuje dostatečné informace pro porovnání stavu životního prostředí v době procesu EIA a nynějšího stavu, je posouzení změn životního prostředí stran kvality ovzduší v předmětné lokalitě jen velmi obtížné. Hodnocení vlivů záměru na kvalitu ovzduší v rámci procesu EIA však bylo provedeno na straně bezpečné, kdy bylo vyhodnocen předpoklad vyššího dopravního zatížení lokality pro rok 2010.

Oznamovatel v podkladu pro prodloužení platnosti EIA uvádí, že na základě aktuálních prognóz byly v roce 2017 zpracovány nové hlukové a rozptylové studie pro dokumentaci pro stavební povolení a které zohledňují nejméně příznivý stav (rok 2040 bez SOKP) a jsou tedy zpracovány na straně bezpečnosti. Z výsledků rozptylové studie pak vyplývá, že záměr u většiny imisních charakteristik nebude mít vliv na plnění imisních limitů, výjimkou mohou být denní koncentrace částic PM₁₀ a průměrné roční koncentrace částic PM_{2,5}, nárůst se však očekává především v těsné blízkosti hodnocené komunikace zpravidla bez obytné zástavby, čímž byl splněn účel prodloužení platnosti EIA dle ust. § 9a odst. 4 zákona EIA, jak již bylo uvedeno výše, a to ověření, že „*nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené **významné** vlivy na životní prostředí*“ (pozn. zvláště dodatečně). Důležitou skutečností je pak také to, že k nárůstu dopravních intenzit na stávajících komunikacích by došlo i v případě nerealizace záměru.

Ministerstvu je pak z vlastní úřední činnosti známo, že oznamovatel opětovně požádal o prodloužení platnosti závazného stanoviska EIA dle ust. § 9a odst. 4 zákona EIA, a tak je prodloužení platnosti EIA, resp. závazné stanovisko EIA stále v platnosti.

Po prověření obsahu napadeného stanoviska ministerstvo uzavírá, že bylo vydáno orgánem k tomu příslušným, a není věcně nesprávné ani v rozporu se zákonem. Ministerstvo se zevrubně věnovalo vypořádání námitek odvolatele, týkajících se prodloužení platnosti EIA, co se týká případných formálních vad stran odůvodnění závěrů KUSK ohledně zřízení přírodního parku Okolí

Okoře a Budče a změn prognóz dopravní zátěže předmětné lokality, viz výše. Důvody pro přehodnocení prodloužení platnosti EIA ministerstvo neshledalo, a proto ho potvrdilo.

P o u č e n í

Tento úkon MŽP není samostatným rozhodnutím a nelze se proti němu odvolat.

JUDr. Hana Dvořáková, MBA
ředitelka odboru výkonu státní správy I
podepsáno elektronicky

Přílohy

- Příloha č. 1 Vymezení přírodního parku Okolí Okoře do r. 2011, a nynějšího přírodního parku Okolí Okoře a Budče (export z mapového portálu Středočeského kraje, mapová aplikace Ochrana přírody a krajiny, vrstva přírodní parky)

Rozdělovník

Krajský úřad Ústeckého kraje

Odbor životního prostředí a zemědělství
Velká Hradební 3118/48
400 01 Ústí nad Labem

Na vědomí

Krajský úřad Jihočeského kraje

odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice